

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg skal bare stille den radikale ordfører, hr. Ole Glahn, et spørgsmål. Nu skal vi jo formodentlig have en høring, som vi ser frem til at få, og hvis det kan blive dokumenteret, at § 1 ikke er nok til at opretholde et forbud – det er der allerede mange, der siger i dag, også anerkendte dyrlæger osv.; der er også folk inden for politiets egne rækker, der siger, at det bestemt ikke er nok, sådan som det står i dyreværnslovens § 1 i dag – for det er jo egentlig det, der fremgår lidt af talen, som bliver læst op, at det er det, man ser som problematikken, som gør, at man ikke vil gå ind og se på et forbud – er Det Radikale Venstre så villige til at få det præciseret, sådan som vi ønsker?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det Radikale Venstre har den opfattelse, at Det Dyreetiske Råd jo har undersøgt den her sag, og vi lægger os på linje med Det Dyreetiske Råd og siger, at hvis der er særlige behov i forbindelse med den kommercielle del af det, nemlig sexshows og dyrepornografi og -bordeller, er vi indstillede på at drøfte, om det skal ind i lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan forstå, at det er den samme lidt sørgelige tilgang, som vi har hørt tidligere i dag, nemlig at man lytter til nogle tilfældigt udpegede til Det Dyreetiske Råd, mens man overhovedet ikke lytter til mange andre anerkendte lægfolk og dyrlæger, som har det modsatte argument.

Der har jo på baggrund af den debat, der har været om det her forslag, også været foretaget en række meningsmålinger, og en af meningsmålingerne peger på, at 80 pct. af den danske befolkning ønsker, at der skal indføres et forbud. Mit spørgsmål skal være: Gør det indtryk på hr. Ole Glahn?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Der er meget, der gør indtryk på os. Men det gør også indtryk på os, når et råd, man har valgt at nedsætte, hvor man har sammensat det sådan, at det er personer, som har forstand på dyreetik, udtaler sig så klart, som de har gjort i den her sag; så mener vi, at det er naturligt, at man følger deres indstilling.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal begynde med at sige, at jeg udtaler mig på vegne af et flertal i SF's gruppe. Man ved ikke, hvor udbredt sex med dyr i virkeligheden er. Nogle ordførere har nærmest givet udtryk for, at det, man ikke ved, har man ikke ondt af, og når man ikke kan afsløre, hvad der foregår, så skal man ikke stramme op på loven. Det er da et synspunkt, men det er ikke mit.

Det Dyreetiske Råd, mener jeg, har en ret svag konklusion. Man må samtidig sige, at andre fagfolk så er kommet til en anden konklusion, og det viser jo sådan set kun, at der, kan man sige, er strid blandt de lærde i alt fald. Men i sidste instans er det jo os som folkevalgte, der må tage stilling til, hvad vi mener om det her, og så kan man jo støtte sig til forskellige fagfolk i den sammenhæng.

Jeg vil godt citere, hvad det er, Det Dyreetiske Råd anfører i deres konklusion:

Rådets medlemmer finder ikke, at der er behov for lovgivning, der forbyder privatpersoners seksuelle omgang med deres egne dyr (forudsat at øvrig lovgivning er overholdt). Rådet baserer denne konklusion på, at der allerede i den gældende dyreværnslovgivning er taget højde for de situationer, hvor dyrene lider overlast, samt at der er et tungtvejende modsatrettet hensyn til at udvise respekt over for andre menneskers seksuelle præferencer og en seksual minoritet.

Kl. 18.25

Jeg mener i modsætning til rådet, at der i vort samfund er et stort behov for en præcisering af loven. Jeg ser sådan på det, at dyrene er i vores varetægt, og at dyrene ikke selv kan vælge fra. Der har været røster fremme om, at dyrene ikke har noget imod, at mennesker har sex med dem. Hvis det var tilfældet, ville dyrene vel ikke løbe deres vej, hvis de havde mulighed for det, og det tror jeg bestemt de gør, måske bortset fra når dyrene er i brunst.

Efter SF's opfattelse er §§ 1 og 2 i dyreværnsloven ikke overholdt, som forholdene er i dag. Vi er enige i den udtalelse, som en række dyrlæger har sendt til Det Dyreetiske Råd den 19. maj 2006, og jeg citerer:

Ad § 1: Vores husdyr og kæledyr kan i de fleste tilfælde ikke forsvare sig mod menneskers adfærd/opførsel, og derfor finder vi, at menne-